16/11/2019

Στο κελλί του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου στο Άγιον Όρος

/ Επικαιρότητα

Ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β' κατόπιν προσκλήσεως του Γέροντος της Ιεράς Καλύβης των Ιωασαφαίων Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη Νεόφυτου και του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας, Αρχιμ. Προδρόμου, με την άδεια και ευλογία του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, μετέβη την Παρασκευή, 15 Νοεμβρίου, στο Άγιο Όρος, προκειμένου να συμμετάσχει στην πανήγυρι του Κελλίου των Ιωασαφαίων, στα Καυσοκαλύβια, επί τη αναμνήσει της ανακομιδής των Λειψάνων του Αγίου Γεωργίου, συνοδευόμενος από τον Αρχιερατικό Επίτροπο Άνω Μεράς και Παλαιοκάστρου Μυκόνου Πρωτοπρ. Βασίλειο Τζανιδάκη, τον Διάκονό του Νικόλαο Χαρούλη, τον Πρόεδρο της ΟΝΕΧ κ. Πάνο Ξενοκώστα, τους εκ Μυκόνου Συνεργάτες του κ.κ. Βασίλειο Λαγόπουλο και Δημήτριο Ασημομύτη και τον Γραμματέα της Ιεράς Μητροπόλεως κ. Αλέξανδρο Μαρκουίζο.

Άμα τη αφίξει του στην Ιερά Καλύβα του Αγίου Γεωργίου, εγένετο, κατά την

Εκκλησιαστική τάξη, η υποδοχή του Σεβασμιωτάτου από την Αδελφότητα, κατά την οποία ο Γέροντας Νεόφυτος ευχαρίστησε με θερμούς λόγους τον Σεβασμιώτατο κ. Δωρόθεο Β’ για την αποδοχή της προσκλήσεώς του και την άνοδό του στα Καυσοκαλύβια.

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β’ αντιφώνησε τον Γέροντα και την Αδελφότητα, ως ακολούθως:

” Το δίχτυ της αγάπης σας, Σεβαστέ μου Γέροντα Νεόφυτε, και αγαπητοί Ιωασαφαίοι Αδελφοί, Παΐσιε, Πορφύριε και Σισώη, με τη συνδρομή του Πανοσιολογιωτάτου Ηγουμένου της Ιεράς Μονής της Μεγίστης Λαύρας, Αρχιμ. Προδρόμου, και την ευλογία του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθλομαίου, απλώθηκε μέχρι το κέντρο του Αιγαίου, την Παναγιοφύλακτη Ιερά μας Μητρόπολη, στα δώδεκα νησιά της οποίας η Πάναγνη Μητέρα του Κυρίου τιμάται στη Σύρο ως Φανερωμένη και Θαλασσινή, στην Τήνο ως Μεγαλόχαρη και «Κυρά Ξένη»,στην Άνδρο ως Θεοσκέπαστη και Πανάχραντος, στην Κέα ως Καστριανή, στη Μήλο ως Κορφιάτισσα, στην Κύθνο ως Κανάλα, στη Μύκονο ως Τουρλιανή και Παραπορτιανή, στη Σίφνο ως Χρυσοπηγή, στη Σέριφο ως Σκοπιανή, στην Κίμωλο ως Οδηγήτρια, στη Σίκινο ως Παντάνασσα και στη Φολέγανδρο ως Μαγιάτισσα, και μας εζώγρησε και από το θόρυβο του κόσμου μας ανέβασε, κυριολεκτικά και μεταφορικά, στα ύψη της μοναχικής άσκησης και της ευλογημένης ησυχίας, στο Παναγιοφρούρητο Άγιο και Αγιοποιούν Όρος, στα Καυσοκαλύβια, στην περίπυστη ιερά Καλύβη των Ιωασαφαίων, την ησυχία της οποίας ηγάπησαν και γι’ αυτό συχνάκις επεσκέφθησαν και διέμειναν ο Οικουμενικός Πατριάρχης Ιωακείμ ο Γ΄ ο Μεγαλοπρεπής, κατά τη διάρκεια της

εξορίας του, ο Άγιος Νεκτάριος, ο Μακεδονομάχος Μητροπολίτης Γρεβενών Γερμανός Καραβαγγέλης, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Θεόκλητος και ανήσυχες πνευματικές προσωπικότητες, όπως ο Νίκος Καζαντζάκης.

Τον Κύριο δοξάζοντες, την Θεοτόκο ευγνωμονούντες και άπαντας τους προς τούτο συνεργήσαντας εκ βαθέων ευχαριστούντες, ανήλθαμε σήμερα στην Καλύβα της Αδελφότητας των Ιωασαφαίων, την οποία Ιωάσαφ, ο κατά κόσμον Ιορδάνης Ελεμίνογλου, το 1859 στο κελλί των Εισοδίων της Θεοτόκου στην Κερασιά της Μεγίστης Λαύρας ίδρυσε και την οποία ο κατά σάρκα αδερφός του μοναχός Ιωάννης και οι μοναχοί Ακάκιος, Κωνσταντίνος, Αρτέμιος, Θεοδόσιος, Στέφανος και Μιχαήλ την 27ηΑυγούστου 1887 στην Καλύβα αυτή του Αγίου Γεωργίου εγκατέστησε, και η οποία περιώνυμος για την καλλιτεχνική της δραστηριότητα κατέστη, σε τέτοιο βαθμό, ώστε ο Σουλτάνος Άβδούλ Χαμίτ τους Ιωασαφαίους ζωγράφους με το Χρυσό Μετάλλιο των Ωραίων Τεχνών το 1900 και αργότερα με το παράσημο Μετζητιέ Γ’ Τάξεως ετίμησε.

Με τη Χάρη και την ευοδοκία του Κυρίου, αγαπητοί και σεβαστοί μου αδελφοί, ήλθαμε να συνεορτάσουμε την ενιαύσιο μνήμη της Ανακομιδής των Λειψάνων του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εδώ, στην Καλύβη των Ιωασαφαίων, οι οποίοι στο πέρασμα του χρόνου χιλιάδες εικόνες ιστόρησαν, μεταξύ των οποίων η βραβευθείσα με το 1ο Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών εικόνα του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού και η εικόνα του Αγίου Γεωργίου, την οποία ο Κτήτωρ και Ιδρυτής της Αδελφότητός σας Ιωάσαφ εξ αποκαλύψεως και καθ’ υπόδειξιν του Αγίου ιστόρησε, αναζητώντας, στην ησυχία του Όρους, την αυθεντική μας ο καθένας εικόνα.
Κατά την ορθόδοξη πατερική σκέψη, η κατά Θεόν ησυχία βοηθά τον άνθρωπο να γίνει αυθεντικό πρόσωπο, ον, δηλαδή, που κοινωνεί διά της αγάπης με όλους. Ο άγιος Νείλος λέει χαρακτηριστικά πως ο μοναχός που βιώνει σε ύψιστο βαθμό την κατά Θεόν ησυχία, ενώ ουσιαστικά ζει μόνος, νιώθει να είναι ενωμένος με όλους: «μοναχός εστίν ο από πάντων χωρισθείς και πάσι συνηρμοσμένος».

Χαρακτηριστικό δε σύγχρονο παράδειγμα ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, που έχοντας κατακτήσει τον αγιασμό στην ησυχία του Αγίου Όρους, έγινε αυθεντικό πρόσωπο που ανάπαυσε με την αγάπη, τα θαύματα και τον λόγο του χιλιάδες ανθρώπους.

Και είναι γεγονός, αδελφοί μου, ότι ο σημερινός άνθρωπος υποφέρει από κρίση ταυτότητος, αγνοεί τον αυθεντικό εαυτό του, την εικόνα του Θεού, που κρύβεται μέσα του!

Και τούτο, γιατί δεν μπορεί να ησυχάσει και να έλθει εις εαυτόν!

«Άνθρωπος πολυμέριμνος, πράος και ησύχιος γενέσθαι ου δύναται», έγραψε προσφυέστατα ο Αββάς Δωρόθεος. Ο άνθρωπος, δηλαδή, που διαρκώς εμπλέκεται μόνο με ό,τι σχετίζεται με την υλική διάσταση της ζωής και έχει πολλές φροντίδες και μέριμνες, οπωσδήποτε είναι αγχώδης και δεν μπορεί να ησυχάσει ούτε μπορεί να έχει την αρετή της πραότητας στη ζωή του.
Στην προκειμένη περίπτωση οι Πατέρες πιστεύουν πως ο άνθρωπος όντας διφυής ύπαρξη πρέπει και με θέματα αυτού του βίου να ασχολείται, αφού ως υλική υπόσταση πρέπει να επιβιώσει, όμως και ως ψυχή συνάμα, στο μέτρο του δυνατού πρέπει να επιδιώκει την κατά Θεόν ησυχία, η οποία γι' αυτούς αποτελεί μέσον αναγωγής προς τον Θεό.
Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, δίνοντας τη θεολογική διάσταση της ησυχίας, την οποία ο ίδιος αποκαλεί ερημία, παρατηρεί: «την ερημίαν εγώ πάντων μάλιστα ησπασάμην και ταύτην εγώ ως συνεργόν θείας αναβάσεως και θεοποιόν ηράσθην και πάντων των εν τω βίω προεστησάμην». Την ησυχία εγώ θεώρησα ως το πιο σπουδαίο πράγμα γιατί πιστεύω πως βοηθά τον άνθρωπο στο να ανέβει πνευματικά και ουσιαστικά δέχομαι πως αυτή τον καθιστά Θεό κατά χάρη.

Η κατά Θεόν ησυχία, λοιπόν, έχει σωτηριολογικές προεκτάσεις, αφού βοηθά τον άνθρωπο να βυθοσκοπήσει τον εαυτό του και να αγωνιστεί έτσι ενάντια στα πάθη του.

Με αυτό το σκεπτικό ο άγιος Ισαάκ ο Σύρος στα «Ασκητικά» του θα τονίσει: «αγάπησον την αργίαν της ησυχίας υπέρ του εμπλήσαι πεινώντας εν τω κόσμω ή επιστρέψαι έθνη εις προσκύνησιν Θεού». Δηλαδή αγάπησε περισσότερον την κατά Θεόν ησυχίαν και θεώρησε την πως από πνευματική άποψη στέκει πιο ψηλά από το να ασχολείσαι με την εξωτερική ιεραποστολή ή με θέματα ανθρωπιστικά.

Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο ο νηπτικός αυτός πατέρας της Εκκλησίας μας θα χαρακτηρίσει τον άνθρωπο της κατά Θεόν ησυχίας ως το άλας της γης: «Ει ζητείς το άλας το επί της γης, ιδού άνθρωπος ησύχιος και ευθύς».

Αναφέρεται ότι σε ένα ερημίτη έφτασαν μια μέρα μερικοί επισκέπτες και τον ρώτησαν: Τι νόημα έχει η ζωή σου στην ησυχία;

Ο μοναχός εκείνη τη στιγμή μόλις έβγαζε νερό από ένα βαθύ πηγάδι και τους είπε: Κοιτάξτε στο πηγάδι! Τι βλέπετε; Εκείνοι κοίταξαν: Τίποτα. Ταραγμένο νερό. Μετά από λίγο ο μοναχός τους είπε ξανά: Κοιτάξτε στο πηγάδι! Τι βλέπετε; Εκείνοι κοίταξαν πάλι κάτω. Ναι, τώρα βλέπουμε το πρόσωπό μας. Και ο μοναχός απάντησε: Βλέπετε πριν, όταν έβγαλα νερό, το νερό στο πηγάδι ήταν ταραγμένο.

Τώρα είναι ήρεμο και καθρεφτίζονται σ’ αυτό τα πρόσωπά σας. Αυτή είναι η εμπειρία της ησυχίας. Βλέπεις τον εαυτό σου!

Σεβαστέ μου Γέροντα, Αδελφοί μου αγαπητοί,Ευλαβείς προσκυνητές

Σήμερα, που όλοι γνωρίζουμε ότι “δεινός ο κλείδων, αγρία η θύελλα, λυσσώντα τα κύματα,” πολυπληθείς οι κίνδυνοι και θρασσεία η ανά τον κόσμον παρατηρούμενη ηθική αταξία,

Σήμερα, που κατά τον προφήτην, ο κόσμος λιμώττει “ου λιμόν άρτου ουδέ δίψαν ύδατος, αλλά λιμόν του ακούσαι λόγον Κυρίου”(Αμ.8,11),

Σήμερα, που ζούμε εφήμερα αλλά και διψούμε για αιωνιότητα,

Τώρα, που, λόγω της ποικιλόμορφης αστάθειας, κανένας μας δεν τολμά να μακαρίσει τον οποιονδήποτε, γιατί “πριν αλέκτορα φωνήσαι” τα πάντα συντρίβονται,

Σήμερα, που ακούμε συνεχώς για λογαριασμούς, για πλεονάσματα και ελλείμματα, για απλήρωτα χρέη και κόκκινα δάνεια,
η έστω ολιγόωρη διαμονή της ταπεινότητός μας και των συνοδών μας στηφιλόξενη και ησύχιο Ιερά σας Καλύβη και η συμμετοχή μας στην ετήσια πανήγυρί της, μας ωθεί και μας καθοδηγεί σε αυτεπίγνωση, στηναναγνώριση και αποκατάσταση της εντός ημών Εικόνος του Θεού και την αναζήτησή της στο πρόσωπο του άλλου, του συνανθρώπου-αδελφού, μας δίνει ελπίδα και δύναμη να συνεχίσουμε την εν τω κόσμω πολύμοχθη και πολύδακρυ Αρχιερατική διακονία μας, ώστε να υποβαστάσουμε τον παραπαίοντα σύγχρονο άνθρωπο και να τον οδηγήσουμε στη Βασιλεία του Θεού, ης δια των υμετερων ευχών, άπαντες τύχοιμεν!
ΑΜΗΝ!”

Το εσπέρας, στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου της Ιεράς Καλύβας τελέσθηκε Αρχιερατικός Εσπερινός, προ του πέρατος του οποίου ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β’ χειροθέτησε Αναγνώστη τον Διακονητή της Καλύβης κ. Κωνσταντίνο Κατσαγάνη.

Σήμερα το πρωί, στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου της Καλύβας των Ιωασαφαίων στα Καυσοκαλύβια, τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου Β’ , με τη συμμετοχή Πατέρων από τις πλησίον Σκήτες, Καλύβες και Κελλία και την παρουσία προσκυνητών από πολλές περιοχές της Ελλάδος.

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β’ διάβασε την ευχή των Κολλύβων εις τιμήν και ανάμνηση του Αγίου Γεωργίου.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β’ ευχαρίστησε με θερμούς λόγους τον Γέροντα της Καλύβης Αρχιμ. Νεόφυτο και τα μέλη της Αδελφότητος για την πρόσκληση και την παρασχεθείσα προς τον ίδιο και τη συνοδεία του φιλόφρονα ξένια και δοχή, τους προσελθόντες Πατέρες και τους ευσεβείς προσκυνητές και παρεκάλεσε όλους να εύχονται για την κατά Θεόν πληροφόρηση της επίμοχθης και πολυδάκρυος Αρχιετατείας του.

Μετά την παρατεθείσα Τράπεζα ο Σέβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β’ και η συνοδεία του, προ της εξόδου τους από το Θεοτοκοβάδιστο Όρος, επεσκέφθησαν και προσεκύνησαν το σπήλαιο του Αγίου Ακακίου και το Κελλί του Αγίου Πορφυρίου.

JACK&JONES
ORIGINALS

ΠΗΓΗ: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΣΥΡΟΥ